

Een goede maatregel.

Zij, die weten hoe ik gedurende mijn Indische jaren in woord en geschrift heb geijverd voor het van gouvernementswege verschaffen van tandheelkundige hulp aan de militairen van ons koloniale leger, zullen beseffen met welk eene voldoening ik het volgende bericht las in de zoo juist ontvagen mailbladen:

Militaire Tandheelkunde.

Aan het leger is een dezer dagen het volgende bekend gemaakt:

In de door den Commandant van het Leger nader aan te wijzen garnizoenen zullen Officieren van Gezondheid (of burger tandartsen) met de tandheelkundige behandeling worden belast.

Die tandheelkundige hulp zal bestaan in:

- a. het verwijderen van tandsteen;
- b. het behandelen van ziekten van het tandvleesch, voor zoover deze afhankelijk zijn van veranderingen aan het gebit;
- c. het vullen van carieuze tanden en kiezen (met porceleincement, amalgaam, cement, of guttapercha);
- d. het behandelen van de zieke tandzenuw;
- e. het trekken van tanden of kiezen of gedeelten daarvan, welke niet meer behoudend kunnen worden behandeld.

Tot het verleenen van bedoelde tandheelkundige hulp zal de Officier van Gezondheid (tandarts) dagelijks — uit-

gezonderd Zon- en feestdagen — gedurende de nader in overleg met den Eerstaanwezend Officier van Gezondheid vast te stellen uren in het daartoe aangewezen lokaal beschikbaar zijn.

Gedurende die uren wordt de hulp kosteloos verleend aan alle in het garnizoen vertoevende, in dienst zijnde Officieren en verdere militairen van het Nederlandsch-Indisch Leger, uitgezonderd de voor memorie gevoerden.

Buiten die uren is de tandarts verplicht de hulp te zijnen huize te verleen aan de gezinnen der zoeven vermelde personen en aan de in het garnizoen vertoevende tot het Leger behorende burgerpersonen benevens hunne gezinnen, volgens een tot in bijzonderheden vastgesteld tarief.

Is dit niet een flinke stap in de goede richting en is hier in ons vaktijdschrift niet een woord van hulde op z'n plaats voor den Chef van den Geneeskundigen dienst in Ned.-Indië; Generaal J. Bijker, die blijkt een open oog te hebben gehad voor deze zoo zeer gevoelde behoefte?

En wat kan er nu gedaan worden op dit gebied ten behoeve van onze *Hollandsche* militairen?

DEN HAAG, 20 Nov. 1912.

A. L. J. C. VAN HASSELT.